

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 27. oktober 2006 i sag nr. BS 2A-412/2006:

EuroPark A/S
Andkærvej 26, Vinding
7100 Vejle
mod
Sagsøgte
Adresse 1
7400 Herning

Denne retssag er anlagt den 12. april 2006. Sagen drejer sig om en parkeringsafgift, sagsøgtes bil blev pålagt den 18. november 2005 på en parkeringsplads, der drives af sagsøger. Sagsøgte vil ikke bestride, at hans bil holdt parkeret i strid med restriktionerne på den pågældende parkeringsplads. Han mener dog ikke, at han som ejer hæfter for parkeringsafgiften, da det ikke var ham, men en anden, der havde anvendt og parkeret bilen. Dommen er skrevet uden en fuldstændig sagsfremstilling efter retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøger, Euro Park A/S, har nedlagt påstand om betaling af 710 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgte har forklaret, at han er ejer af den bil, der blev pålagt parkeringsafgiften. Torsdag den 17. november 2005 kørte han, hans hustru og sønnen P1 til et sommerhus i Søndervig, som familien havde lånt med henblik på at familieweekend i Søndervig. Sønnen P1 returnerede til Herning i sagsøgtes bil, og han og hustruen blev i sommerhuset for at gøre klar til weekendens gæster.

Person 1 (P1)

Dagen efter, den 18. november, var hustruen på indkøb, mens han selv blev i sommerhuset. Hustruen var gående, idet de ikke havde nogen bil til rådighed. Ved 18.00-18.30 tiden kom deres 3 sønner og en svigerdatter kørende i hans bil. De blev alle i sommerhuset til mandag den 21. november, hvor de ad 2 gange blev kørt tilbage til Herning.

Alle hans 3 sønner har kørekort og brugte jævnligt bilen. Han har spurgt dem, men ingen vil kendes ved parkeringsafgiften. De havde alle 3 været ude og køre i bilen den pågældende dag. Han havde ikke givet dem nogen særlige instrukser i forbindelse med, at de lånte bilen.

Vidnet, sagsøgtes hustru, [Vidne 1] forklarede blandt andet, at familien holdt en familieweekend i et sommerhus i Søndervig den pågældende weekend. Vidnet, sagsøgte og sønnen **[P1]** kørte derud om torsdagen, hvorefter **[P1]** returnerede i bilen til Herning. Fredag den 18. november var hun væk fra sommerhuset 3-4 timer. Hun var blandt andet ved vandet, og hun handlede. Sagsøgte var i sommerhuset, da hun gik, og han var stadig, da hun kom tilbage. Vidnet mente, at hun medbragte en cykel til transport af indkøbene. Sønerne og svigerdatteren kom ved 19-tiden.

Sagsøger har til støtte for påstand især gjort gældende, at sagsøgtes bil har holdt parkeret i strid med anvisningerne på den pågældende parkeringsplads. Det er normalt føreren, der skal betale den pålagte afgift. Principielt mener sagsøger, at det ikke er udelukket, at det var sagsøgte, der havde parkeret bilen. Subsidiært hæfter ejeren efter et fuldmagtsynspunkt for de parkeringsafgifter, der pålægges. Det sker i medfør af Aftalelovens § 10, stk. 2. Sønnen **[P1]** kørte også i sagsøgtes interesse. Den fuldmagt og de retsvirkninger, fuldmagten havde, kan også udstrækkes til sagsøgtes 2 øvrige sønner.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at han ikke selv har kørt bilen. Han har ført et tilstrækkeligt sikkert bevis for, at han ikke var i stand til selv at have kørt. Han lånte bilen ud til sønnerne, men har ikke dermed givet sønnerne nogen fuldmagt af nogen art. De måtte låne hans bil, men havde ikke fuldmagt til at indgå aftale med sagsøger om betaling af en parkeringsafgift, hvis ikke de overhold restriktionerne. Den kørsel, sønnerne foretog, var ikke i sagsøgtes interesse, men alene i førerens egen interesse.

Rettens bemærkninger.

Sagsøgte har ikke bestridt, at bilen holdt parkeret, så føreren var pligtig at betale den pålagte parkeringsafgift.

Sagsøgte har bestridt, at han var fører, og sagsøgte har ved sin egen og hustruens forklaringer ført et tilstrækkeligt sikkert bevis for, at han ikke kunne være fører.

Sagen drejer sig derfor alene om, hvorvidt sagsøgte hæfter for parkeringsafgiften i medfør af Aftalelovens § 10, stk. 2, eller en analogi, idet det må kunne lægges til grund, at en af sagsøgtes sønner har været fører.

Efter de afgivne forklaringer har sagsøger ikke ført bevis for, at kørslen skete i sagsøgtes interesse. Sønerne havde lånt bilen, så de kunne transportere sig selv fra Herning til Søndervig. Tilbage er så, om sagsøgte ud fra generelle fuldmagtssynspunkter hæfter for parkeringsafgiften, alene fordi han gav føreren lov til at låne bilen.

Grundlaget for parkeringsafgiften var en stiltiende aftale mellem sagsøger og den parkerende om, at denne skulle overholde anvisningerne, og hvis dette ikke skete, har den parkerende accepteret at betale en parkeringsafgift på 510 kr.

Jeg finder ikke, at en bilejer ved at låne sin bil ud til familie og venner har påtaget sig at hæfte for alt, hvad de pågældende foretager sig med bilen. Parkeringsafgiften har nærmest en karakter svarende til en mindre færdselsforseelse. Det har derfor formodningen imod sig, at den, der låner sin bil ud, har påtaget sig et sådan ansvar ud fra et ulovbestemt fuldmagtssynspunkt.

Sagsøgte hæfter herefter ikke for sagsøgers krav.

Sagsøgte frifindes herefter for sagsøgers krav. Sagsøger tilpligtes derfor til at betale sagsomkostninger til sagsøgte, idet de 6.250 kr. er til hel eller delvis dækning af sagsøgtes advokatombudsninger, mens de 80 kr. er til sagsøgtes udlæg til vidnegodtgørelse til vidnet.

Thi kendes for ret

Sagsøgte frifindes.

Sagsøger betaler inden 14 dage 6.330 kr. til sagsøgte.

Dommer